

Disceptatio super presidētia inter Ale//
xandrum: Hannibalem: et Scipionē. de
greco in latinum traslata: Adinoe pro tri//
bunali sedenti feliciter incipit.

Alexander: Hannibal: Adinos: Scipio.

Alle.

E o libee preponi decet: melior equidē
sum. ha. uno vero me. Alle. iudicet ergo
Adinos: qui semper iustissimus iudex ē
habitus. Ad. q̄ estis: Alle. hic ē hanibal
carthaginēsis. Ego autē Alexander phi
lipi filius. Ad. per ionē vtriq̄ gloriofi. Sed qua de
re nobis altercatio est: Alle presidētia. Dicit. n. hic
sele meliorem qm ego exercitus ducē fuisse. Ego vero
nō hoc solum: Sed omnibus ferme qui ante meam e
tatem fuerunt in re militari prestantiozem me fuisse
affirmo. Ad. Dicat igitur vterq̄ pro parte virili: tu
q̄ olibee prius loquaris. Ha. vnum hoc me iuuat
quod ⁊ hic sermonē grecum dediceri: neq̄ ⁊ hac in
re Alexander me superet. Illos maxime laude dig
nos esse puto: qui quū parum principio fuerint pro
pria virtute ad magnā gloriā euasere potentes q̄ fac
ti ⁊ principatu digni visi sunt. Ego igitur: cum paucis

ca. 1492. Seneca. Peder. Broun
Jean Genard

Vindob. - Fovido y marea de m...
p. 25.

Habeler, Rep. Hungen...
1507. N. 752

quibusdam iberiam primū inuadens: quū sub consul
 optimus a fratre iudicatus maximis rebus idoneus
 uisus quum celtiberos cepit. Ballos duici. At quum
 magnos montes transmigravissē, omnem eridanū
 transcurri multasq; ciuitates subuerit. Et planā Ita
 liā subiugauit ⁊ usq; ad suburbia romana grassatus
 sum. Totq; vna die interfeci vt eorū anulos modis
 mēsurari oportuerit: ⁊ ex cadaueribus pontes flumi
 nibus fecerim. Atq; hec omnia peregi neq; deum me
 fingens: aut matris insomnia narrans, sed me homi
 nem fatebar. pugnabam cōtra duces magna pruden
 tia: cōtra milites magna audacia: atq; fortitudine pre
 ditos: non aduersus Medos aut armenios: qui an
 te q̄ quispiam sequatur: fugiunt facilemq; cuiūq;
 audenti victoriam tradunt. Alexander vero patris reg
 ni successor: idem fortune quodam impetu extendit at
 q; augmentauit. Qui quum uicit ⁊ miserum illum
 dariū apud Issus ⁊ arbelas victoria cepit: antiquam
 ex parte consuetudinem et mores obmittens ac in pez
 ius delabi nō turpe putauit: seq; ad delicias medorū
 immutari libenter tulit: atq; in conuiujs amicos in
 teremit. Quibus quum morirētur auxiliari conatus
 est. Ego autem eque patrie dominatus sum que quū
 reuocaret hostiū magna classe aduersum libiam na
 uigāte parui continuo: meq; hominē priuatū prebui:
 ⁊ damnatus equo animo rē tuli. Que quidē egi bar
 barus natus: omnisq; grecorū discipline expertus: et ne
 q̄ homerū vt hic: euidici: siq; Aristotele magistro eru

ditus fui: sed solū mea optima natura sū vsus. Nec dē sunt quibus me meliorē Alexandro. puto esse. si vero ea causa mihi preferēdus est quod caput dyadema te ornarit. id decorum forsam apud macedones est: nō tamē ob id prestantior hic videatur generoso et duce viro: qui mentis sententia magis quam fortuna est vsus. Adinos. hic ergo orationem neque in generosam. neque vt libicum decebat hūit. Tu vero alexander quid ad hec inquis? Alle. oportebat quidem o mī nos homini a deo temerario nihil respondere. Solū, **A.** nomem satis te docere potest: qualis ego rex qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen am parū ipm superauerim qui adolescens adhuc regnum aggressus obtinui: et de patris mei iteremptoribus ultus sum. At quum thebas subuertissem: toti grecie terror fui: ab ea dux electus: neq; dignum putauī macedonum regno me contemnus eē: quod pater reliquerat: sed totum terrarum orbem sperans: diuini q; putans nūi rerum omnium dominus factus essem: paucos quosdam agens me in asiam traduxī et apud tegracum magna pugna vici. lidiam: ioniaz: et phrigiam capiens. et tādē quecūq; transierī subingans: veni ad istū vbi dari me expectabat īfinitas copias agēs. post hac o minos nosti quot ad vos vna die mortuos miseris. Dicit. **A.** charom tūc sibi scaphā nō suffecisse: sed

ligna quodam adiungens illorum plures transportasse: atque
hoc confeci ipse me periculis opponens et pugna vul-
nerari non timens et quae apud tyrum et arbelas gesta sunt
obmittam usque ad eos veni atque oceanum mei regni termi-
num feci: et illorum hominum elephantos habui. porcum mi-
hi vero captivum feci. et scithes homines certe non sper-
nandos thanaxim super transiens magna equitum pug-
na enici: ac amicos omnes remuneravi. De inimicis
quodque ultus sum. sin vero deus hominibus videbar: par-
cedum illis est. Nam rerum magnitudine: ut tale aliquid
de me crederet induti sunt tandem mors me regem occu-
pavit. Nunc vero apud prusias bituniamque exul ut ari-
delissimo homini conveniebat: mortuus est. Quod ve-
ro italos vicerit omitto dicere. nam non virtute: sed ma-
licia atque perfidia et dolis id peregit: inquam aut cla-
ritudinis alienius: aut iniusti memor. Sed quoniam
quod delitiose vixerim vituperavit. oblitus mihi est vide-
tur eorum que apud capuam admisit: Ibi enim multes-
simis deditus est: et voluptati per belli tempus in servies-
bat. Ego quoque nisi que sub occidente sole sunt parna-
quedam putans: versus orientem me impulissem: quid
magnificum perfecissem. Nam italiam atque libyam
sine sanguine ditioni mee adiungens: usque gades
facile iussissem. Sed non mihi digna visa sunt illa contra
que pugnassem inclita iam: et dominum me fatentia
iam dixi. Tu o Adinos iudica. Nec quidem ex multis
satis sunt. Sci. Non nisi me prius audias. o Adinos.
Adi. Quis tu vir optime es: qui huiusce tam claris du-

cibus te conferre an deas: Sci. italus scipio Roma
 nus. **Adi.** audiendus quidem es. **Sci.** Ego o **Adi.**
 nos hec nō dicā quod preferri: velim nūq̄. **Adi.** huius
 ce generis honoris avidus fui: sed semper eē quam vi
 deri malui: nec quod isti vtriq̄ fecerunt in me laudā
 do alios vituperem. Jam puero mihi omne vitiū dis
 plicuit: et bonis artibus a primis ānis deditis: huma
 nitatiq̄ inserviens: Scire solum turpe putabam: sed
 opere semper proficere: quicquid magnificū a maio
 ribus aut litteris didicissem conatus sum. Itaq̄ ad
 lescens vixi ut marina patrie spes fuerim: que illam
 frustrata nō est. Nam quum senatus maximo timor
 re: an esset patria relinquēda consultaret. vix juvenis
 quū ei etati non liceret in medios senes prosiliij: et stri
 cto ense patrie hostem me habiturum profiteor: eum
 quicumq̄ deserende patrie sententiaz protulerit. qua
 re quartus et vigesimum ānum ageus dux electus nō
 cum magno exercitu versus carthaginē ini. Atq̄ hā
 nibalem secutus evici eiq̄ fugam turpē verti. Nec de
 victa carthagine non rei foelicitate elatus sum: eundē
 me patria post victoriā hūit: eundem amici. **Divitias**
 vero in bonis amicis esse putavi non in auro. Nam
 quatuor et quinquaginta annos quibus vixi: nihil
 vūq̄ aut vendidi aut emi. Et sapientū sententiā secus
 sus ex foro domū nō revertissem nisi quēpiā mihi aliq̄
 modo amicū fecissem. Et ut mercatoribus pecunias
 lucrari studiū est: ita mihi ut adipiscerer homines
 omni metallo prestantiores erat cura: quibus qualis

fuerim leuius ceteriq; testari possunt. Atq; ex cartha
gine versus triūphum egi. censorq; factus fui. Aegip-
tum: syriam: assiam. Greciam percurri. Iterum abs-
ens consul electus bellum maximum confeci: & numati-
am euerti. Atq; alia plura egi. nuq; me aut in prospe-
ris eleuāte fortuna: aut in aduersis premente. Quin
tanta animi liberalitate usus sum: vt quum grandis
auri dominus esse potuerim: moriens quattuor & vi-
ginti solum argenti libras reliquerim. Illud non ta-
cebo: nuq; silicet me aut iniustum fuisse aut crudelem
aut alicuius generis voluptate corruptum. Et hec ut
insipiens dixi non earatione quod preferri velim res-
tulli. o Ninos sed graue erat non monstrare: vt est:
Romanos omni virtutum genere ceteras gentes se-
per superasse. Itaq; ut viuis pro patria pugnant pa-
trique pietatem mihi & rebus ceteris pretuli. sic nunc
apud te ominos. pro patria hec dicta sunt. Adi. per io-
uem o scipio et recte et vti romanum decet locutus es
Itaq; quum disciplina militari rebusq; bellicis aut
hisce equalem aut te prestantiorem sciamus: pietate
vero ceterisq; animi virtutibus maxime hos superas-
se. Te preferendum censeo. Et alexander secundus
sit & tertius si uidentur hannibal. Neq; hic quidem
speruendus est. vate.:

Antonii Carrion presbyteri de
virtutis laude eprigramma.:

4
valeat: quid gesta viroꝝ
ris qua scelus omne fugit.
erosq; relinquit fastus:
vixit: mobilitate carens.

In desides. Roberti gaguini dia
logus. Interlocutores. Negociator
indivtruis et pauper ignavus.

Quid quereris merens: igna. Tristi me sedere natū.
Neg. Arte vales. Igna. nulla. Neg. igēio cōtēde. Igna. Grātes
Esurimnt. neg. Querulo tandem succurret amicus.
gu. Suscipit argentem nemo, nunc rarus honestes.
Neg. Conferet antistes. Igna. Sed conferet ante nepoti.
Et pre me tribuet ararium mille cathedras.
Aut scurre in cenis garrim et voce petulco.
Neg. Obsecro certa. Igna. Nūquā mercabor honores. Neg.
Ut servire licet. Igna. durum est parere togatis
ditibus. At tenui quid speres. Neg. Prodigia queras
Altra magnatum. Igna. mentiri nolo. Neg. placebis.
Ergo magis. Igna. Qui nescit tegnas alicus vmbra est.

Neg. Vita stippe trahes. Igna vit
 Iustitor esto. Igna. Brauat
 Neg. Vinere nū statuis: igua. minuit. Atq; ex cartha
 Militiam aggredere. igua. de q; factus fui. Neg.
 Neg. Excole rura. igua. tener multum suz co. Alterum abse
 Igu. Turpe monel. Neg. Igitur qd vil tibi dilige. ypati
 Fortunā expedient. Neg. Rapiet cito forte. Cape
 Et nichil audentē. Y gna. Rapiet et cetera. Neg. nun
 Solamen miseris. Y gna. Hoc me solatur egen
 Desituent quod non iublimi sede superbum.
 Ere: potentati celebres et nomine ciues
 Anguntur penis longe gramioribus. Nego. Men me
 quod in miseruz stultuzq; est se ignorare. pigeret.
 Iguaum digito tristem depellere muscam.
 Finis.

Ine
 369

Não é uma. Norton 752